

**UCHWAŁA NR XLVI/249/2014
RADY MIEJSKIEJ W SŁAWNIE**

z dnia 26 czerwca 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta Sławno

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r. poz. 594, poz. 6457 i poz. 1318 oraz z 2014r. poz. 379) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013r. poz. 267 i z 2014r. poz. 183) oraz §8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. Nr 5, poz. 46) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznać skargę Pana Janusza Bednarka na działalność Burmistrza Miasta Sławno za bezzasadną.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Sławnie

Edyta Szczygielska

Uzasadnienie

Do Wojewody Zachodniopomorskiego wpłynęła w dniu 13.03.2014r. skarga na działalność Burmistrza Miasta Sławno podpisana przez Janusza Bednarka, a dotycząca m. in. finansowania z budżetu Miasta Sławno podróży zagranicznych. Skarga ta, pismem z dnia 03 kwietnia 2014r. NK-2.1411.81.2014.SG wraz z wyjaśnieniami Burmistrza Miasta, została przekazana według właściwości do rozpatrzenia przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Szczecinie. Pismem z dnia 15 kwietnia 2014r. Regionalna Izba Obrachunkowa w Szczecinie skargę przekazała Radzie Miejskiej w Sławnie (wpływ do biura Rady 17.04.2014r.) zgodnie z właściwością do stosownego załatwienia.

W związku z otrzymaną skargą adresat skargi wystąpił do Burmistrza Miasta o ustosunkowanie się do zawartych w niej zarzutów. Pismem z dnia 30 kwietnia 2014r.

Burmistrz wypowiedział się na temat przedmiotowej skargi załączając do niego stosowne dokumenty.

Po otrzymaniu skargi do rozpatrzenia przez Radę Miejską pismem z 07.05.2014r. wystąpiono do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego o udzielenie informacji, czy skarżący wskazał adres do korespondencji, a jeżeli tak to poproszono o jego przekazanie. W odpowiedzi na powyższe uzyskano informację, że skarżący nie wskazał adresu do korespondencji. Dodatkowo ustalono w ewidencji ludności, że brak jest informacji o zameldowaniu takiej osoby zarówno na terenie miasta Sławno, jak i gminy Sławno oraz że wyżej wymieniony nie złożył w tutejszym biurze dowodów osobistych wniosku o wydanie mu dokumentu tożsamości. Podjęte czynności zmierzające do ustalenia adresu autora skargi okazały się bezskuteczne.

W procesie rozpatrywania skargi posiadanie adresu skarżącego jest sprawą bardzo istotną. Na Radzie Miejskiej, jako organie właściwym do rozpatrzenia skargi ciąży, wynikający z art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, obowiązek zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi. Dodatkowo, w przypadku niemożności załatwienia skargi w terminie, organ obowiązany jest zawiadomić skarżącego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy (art. 237 kpa).

Przepis § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46) stanowi, że skargi niezawierające imienia i nazwiska oraz adresu wnoszącego pozostawia się bez rozpoznania. W przedmiotowym przypadku skarga jest podpisana imieniem i nazwiskiem ale nie zawiera adresu autora skargi. Podjęte działania nie doprowadziły do zidentyfikowania osoby podpisującej skargę.

Pomimo powyższych ustaleń co do adresu autora skargi, dokonano rozpatrzenia skargi pod kątem zawartych w niej zarzutów. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy w najmniejszym stopniu nie potwierdza zawartych w skardze zarzutów zarówno pod adresem Burmistrza Miasta jak i innych osób w niej wymienionych. Jak ustalono w wyniku sprawdzeń w dokumentacji z pieniędzy budżetu miasta nie były finansowane wyjazdy do partnerskiego miasta Rinteln. Wyjazdy te były finansowane w całości przez uczestników delegacji lub ponoszone przez stronę niemiecką. Liczba członków delegacji uzależniona była od strony niemieckiej, tak samo jak jej skład. Współpraca między tymi miastami ma bardzo szeroki zakres, ale nie obejmuje załatwiania pracy dla mieszkańców Sławna. Zakres tych zadań nie należy ani do tutejszego samorządu ani samorządu niemieckiego, gdyż do tego powołane są odrębne instytucje.

Bezasadne są również zarzuty dotyczące wyjazdów Burmistrza i innych osób za granicę. Wyjazdy te były wyjazdami wyłącznie prywatnymi, odbywającymi się za własne pieniądze i w czasie urlopu. Każdy pracownik ma prawo do odpoczynku, gwarantują mu to zarówno zapisy uregulowane w Konstytucji, jak również Kodeksie pracy i innych aktach prawnych. To, że wyjazdy, o których pisze skarżący, odbywały się podczas urlopu osób wyjeżdżających i były wyjazdami wyłącznie prywatnymi potwierdza zgromadzony materiał dowodowy. Każda osoba ma uprawnienie do kształtowania sfery prywatnej życia, w którą nikt nieuprawniony nie będzie ingerował. W związku z powyższym zarówno Burmistrz jak i inne osoby wymienione w skardze mają prawo dysponowania własnym życiem oraz kształtowania form wypoczynku urlopowego według własnej woli i niezależnie od stanowiska osób postronnych. Bezsporne jest, że skarżący wkracza w sferę prywatności osób o których pisze, a przy tym podaje nieprawdziwe stwierdzenia, insynuacje oraz wymyślone informacje.

Również zarzuty dotyczące zatrudnienia żony Burmistrza zawierają bezpodstawną ingerencję w jej pracę i dochody. Konstytucja każdemu gwarantuje wolność wyboru pracy, jej rodzaju, a także wyboru zawodu. Nikomu nie zabrania się zdobywania dodatkowych uprawnień, czy wykonywania dodatkowej pracy.

Treść i forma skargi, użyte w niej wulgarne słownictwo i wręcz obraźliwe sformułowania w połączeniu

uprawdopodobnioną fikcyjną tożsamością autora skargi (o czym świadczy brak adresu oraz brak osoby o tym imieniu i nazwisku zamieszkałej w Sławnie i okolicy) oraz brakiem potwierdzenia w najmniejszym bodaj stopniu zarzutów, wskazują na to, iż pismo jest zwykłym, bezzasadnym pomówieniem nacechowanym złymi intencjami autora.

Przeprowadzone postępowanie w niniejszej sprawie nie potwierdziło zarzutów skarżącego pod adresem Burmistrza Miasta Sławno ani innych osób wymienionych w skardze.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze przedstawione wyżej prawne i faktyczne argumenty, skarga jest bezzasadna.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego - w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.